

ONU: Pact pentru construirea unui "viitor mai bun" al omenirii PAGINA 9

Concursul Internațional George Enescu - ruși și un ucrainean pe aceeași scenă PAGINA 10

Educație: Calendarul examenului național pentru definitivare PAGINA 10

Early-booking, sistem "vănat" de turiștii români pentru sezonul estival viitor PAGINA 11

Guvernul a aprobat rectificarea bugetară: deficit de 6,94% din PIB și creștere economică de 2,8% PAGINA 11

GRAM AUR = 377,2337 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,2655 RON

EURO = 4,9741 RON

DOLAR = 4,4783 RON

Parlamentul European deschide calea războiului total cu Rusia

Rezoluția Parlamentului European (PE) din 19 septembrie 2024, referitoare la acordarea în continuare de sprijin financiar și militar Ucrainei de către statele membre ale Uniunii (2024/ 2799 (RSP)), nu doar "condamnă în termeni cei mai fermi cu putință războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și implicarea Belarusului în acest război și solicită Rusiei să înceteze imediat toate activitățile militare din Ucraina", ci și "invită statele membre să ridice de îndată restricțiile privind utilizarea sistemelor de arme occidentale livrate Ucrainei împotriva unor ținte militare legitime de pe teritoriul Rusiei", deoarece "acest lucru împiedică Ucraina să își exercite pe deplin dreptul la autoapărare în temeiul dreptului public internațional și lășă Ucraina expusă la atacuri asupra populației și infrastructurii sale".

Reacția autorităților de la Moscova nu s-a lăsat așteptată. Viceșef Volodin, președintele Dumei de Stat din Rusia, a declarat că rezoluția Parlamentului European de schide calea către un război mondial în care se vor utiliza armele nucleare.

Pe Twitter a fost trimisat "mesajul de pace" al Parlamentului European, iar fostul europarlamentar francez Florian Philippot, președintele Partidului Patrioți, a calificat rezoluția drept nebunească și a declarat că "Parlamentul European vrea război total".

Mai mulți oficiali din Rusia, inclusiv președintele Vladimir Putin, au declarat că eliminarea tuturor restricțiilor de utilizare a armelor occidentale furnizate Ucrainei reprezintă o implicare directă în război a alianței NATO, deoarece armata ucraineană nu are capacitatea de ghidare și lovire, care implică utilizarea sateliților.

Avertismente în acest sens au fost trimise la Washington și Londra, iar retorica belicoasă a fost temperată imediat, în condițiile în care aprobarea nu a venit din America.

Se pare că mesajul nu a ajuns și la autoritățile din țările europene. (continuare în pagina 8)

Avem nevoie de un Fond Suveran în țara noastră ?

Mihai Daraban - Președintele Camerei de Comerț și Industrie a României; Dan Paul - Președintele Asociației Brokerilor, Gheorghe Piperea - Eurorparlamentar, Profesor Universitar Doctor, Sebastian Bodu - Profesor Universitar (de la stânga la dreapta), participanți la masa rotundă cu tema "Are România nevoie de un Fond Suveran ?"

Țara noastră are nevoie de un Fond Suveran de investiții, cum au alte țări precum Norvegia, sau Polonia, conform opiniilor exprimate ieri, în cadrul unui eveniment organizat de Asociația Brokerilor din România, în parteneriat cu SCA Ppe-

rea și Asociații. În funcție de structura adoptată, printre beneficiile posibile ale unui astfel de fond s-ar număra susținerea capitalului românesc prin investiții și garanții sau listarea companiilor din portofoliul, care ar dinamiza piața de capital și ar aduce o mai mare transparență în activitățile de stat. De asemenea, fondul ar putea să fie un instru-

ment de politică economică a țării sau chiar un adevărat scut la nivel strategic. Pe de altă parte, una dintre întrebările esențiale este dacă gradul de dezvoltare și structura economiei noastre permit crearea unui astfel de fond. "Temă unui fond suveran de investiții este și de nou în actualitate, dar trebuie să înțelegem ce fel de model ar

trebu să funcționeze în România, pentru că nu există un model universal în lume", a spus Dan Paul, președintele Asociației Brokerilor, adăugând: "Totuși lumea vorbește de Fondul Suveran al Norvegiei, al Poloniei sau al Franței. Eu am descoperit că Japonia are cel mai mare fond suveran, după capitalizare. Sunt mai multe întrebări care ne necesită un răspuns: de unde ar trebui

să vină banii unui astfel de fond?, cu ce-l capitalizăm?, la ce-l folosim?, sub ce umbrelă să funcționeze? Au fost încercări de înființare a unui fond suveran în România, dare șuate. Trebuie să discutăm de spre acest subiect, care până la urmă se rezolvă printr-un meciun și politic".

ANDREI IACOMI

Mircea Ursache, World Trade Center Bucharest: "Se simte nevoia unui fond suveran de investiții" pagina 4

Claudia Cătălina Sava, ASF: "Înființarea unui fond suveran ar demonstra că România a ajuns la un anumit nivel de maturitate strategică" pagina 4

Sebastian Bodu, profesor universitar: "Toate statele care se respectă au un fond suveran; ar fi păcat ca noi să nu avem unul" pagina 4

Mihai Daraban, CCIR: "Până nu rezolvăm problemele structurale ale economiei, fondul suveran este dincolo de linia orizontului" pagina 4

Gheorghe Piperea, europarlamentar: "Fondul suveran ar trebui să se orienteze către susținerea capitalului românesc" pagina 4

Pedagog de școală foarte veche

Pedagogia este constant faulată în fotbalul autohton. Când acest lucru este făcut de anonimi de succes, explicațiile vin mai ușor, când este vorba de foști sau actuali fotbaliști foarte buni, cu cariere serioase, inclusiv în fotbalul vestic, scuzele sunt mai anevoioase. Fostul internațional Dorinel Munteanu reușește să-și dea cu stăruință în dreptul cu o nonglanțioasă incredibilitate în calitate de antrenor de succes. Cariera lui fotbalistică (jucător-antrenor) este în afara oricărei discuții. Calitățile sale diplomatico-pedagogice sunt însă discutabile. În ultimele zile se

și este evident că Dorinel Munteanu trăiește într-o lume paralelă, incrementat pe la finalul anilor 70 ai secolului trecut. Nici pe departe să-și regrete ieșirea, are argumente în favoarea ei, în plus a găsit să-și pună la zid un fost coleg de națională (antrenorul Florin Bratu) pentru că se remarcă prin modul îngrijit în care apare în emisiunile TV. Iubitorii de sport din țara noastră știu foarte bine că succesul nu justifică orice acțiune, iar poveștea glorioasă a ginasistului românesc este plină de întâmplări triste, cu sportive educaționale/antrenate cu o doză foarte mare de violență. De ce metode pe care le considerăm inacceptabile în învățământ sunt încă acceptabile în sport? Câți oameni ar accepta să fie scuturați de guler de către șefii la loc de muncă? Dorinel Munteanu (nu este singurul) are mare nevoie de ajutor ca să înțeleagă mai bine lumea în care trăiește pentru a-și putea continua decent cariera de antrenor de fotbal. Altfel, mai devreme sau mai târziu, va ajunge definitiv pe tușă.

Strigăte în Parlament: loc, loc, e pentru ducesă!

Cineva zile în urmă, cineva a aruncat o piatră în apă. Aceasta nu este o metaforă. Ca dovedă că atunci când arunci o piatră în apă ea face un mic "ploșcă". Abia acum amezăză metafora: Pe neașteptate în Parlament un proiect de lege cu un singur articol. De fapt, acest unic articol de lege nu este opera lui, ci este un plagiat prin preluare identică a alineatului șaptesime din articolul unic din legea 373/2004, Fără nicio modificare. Desigur, în domeniul legislației nu funcționează regula interdicției plagiatului și ca urmare nu avem aici un plagiat. Problema este cu velleitățile de autor pe care le-ar putea avea ideile înghețate de Fenechiu în expunerea de motive la proiectul de lege și persoana președintelui Iohannis, la care el a negat, cu o privire sinceră, că ar exista vreo legătură și că proiectul nu se referă la un anumit individ, ci la un caz care eventual ar fi posibil.

Dir dacă citim expunerea de motive la lege, vedem acolo că se solicită procedura de urgență pentru adoptarea legii următoarea argumentație: „Situația care e necesară a fi reglementată” în procedura de urgență este situația prezidențului românici aflați în exercițiu la funcție care nu are dreptul de a candida la alegerile generale în cazul în care alegerea pentru Senat și Camera Deputaților se desfășoară în același an cu data la care ajunge la termen mandatul de președinție pe care îl exercită”. A se remarca aici inventivitatea lui Fenechiu care face ca o zi, adică o dată, exprimată de regula lumea civilizată prin identificarea unei zile calendaristice, să fie și o zi!

Ca să nu mai vorbim de confuzia din mintea lui Fenechiu, care nu înțelege că dacă expirarea lui Iohannis ar fi corectă, sensul expirației lui ar intra în contradicție cu stipulațiile nemărate în care, dacă mandatul de președinție expiră de exemplu în octombrie și alegerea are loc în decembrie, deci tot în același an atunci nu se creează nici suprapunere de termene între cele două proceduri. (continuare în pagina 8)